

Απόφαση 210 / 2018 (Α1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 210/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Λέκκα Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αθανάσιο Καγκάνη, Αλτάνα Κοκκοβού, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Χρήστο Τζανερρίκο, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 20 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσιόντος: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία "ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ - Ε.Φ.Κ.Α." ως καθολικού διαδόχου του αρχικά αναιρεσιόντος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία "ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ - ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ" που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον διοικητή του, εν προκειμένω δε από τον ..., το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Κωνσταντίνο Μωυσίδη και κατέθεσε προτάσεις.

Του αναιρεσιβλήτου: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα, και ήδη από την Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή με την επωνυμία "ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ" που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή της, ειδικότερα δε εν προκειμένω από και από τον ... που κατοικοεδρεύει στα ..., το οποίο εκπροσωπήθηκε από την Σοφία Μπίκου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 23/6/2011 ανακοπή του ήδη αναιρεσιβλήτου και την από 30/6/2011 ανακοπή νομικού προσώπου που δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκαν στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ιωαννίνων και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 67/2013 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 229/2015 του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων, όπως αυτή διορθώθηκε με την 80/2016 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσίον με την από 5/11/2015 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Χρήστος Τζανερρίκος ανέγνωσε την από 6/11/2017 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης της υπ' αριθμόν 229/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιόντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Με την κρινομένη αίτηση αναιρέσεως προσβάλλεται η αντιμωλία των διαδίκων και κατά την τακτική διαδικασία εκδοθείσα, υπ' αριθ. 229/2015 τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων, η οποία δέχθηκε τυπικά και κατ' ουσίαν την από 17-3-2013 έφεση του αναιρεσίβλητου Δημοσίου, κατά της επίσης αντιμωλία των διαδίκων και κατά την τακτική διαδικασία εκδοθείσης υπ' αριθμ. 126/2013 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, καθ' ο μέρος, μετά την εξαφάνιση της τελευταίας αποφάσεως, δέχθηκε, για τους αναφερομένους σ' αυτή λόγους, την ανακοπή του ήδη αναιρεσίβλητου κατά του υπ' αριθμ. .../2011 πίνακα κατατάξεως της συμβολαιογράφου Ιωαννίνων Χ. Τ. Σ. και μεταρρυθμίζοντας αυτόν απέβαλε το ήδη αναιρεσεϊόν ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, στην δικονομική θέση του οποίου από 01-01-2017 υπεισήλθε, κατ' άρθρα 51 παρ. 1 και 53 του Ν. 4387/2016 το ΝΠΔΔ, με την επωνυμία "Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης", αποκαλούμενο Ε.Φ.Κ.Α. και κατέταξε, αντίστοιχα, το αναιρεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο στο πλειστηρίασμα για το ποσό των 11.124 ευρώ. Η αίτηση αυτή, έχει ασκηθεί, κατ' άρθρα 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ. 1 ΚΠολΔ, νομοτύπως και εμπροθέσμως στις 16-11-2015 (α.α. έκθ. ... της Γραμ. του Εφ. Ιωαννίνων), δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση επιδόθηκε στις 19-10-2015 (βλ. σχετική επισημείωση της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας Χ. Τ. - Κ.). Είναι, συνεπώς, παραδεκτή (άρθρ. 577 παρ. 1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί ως προς τους λόγους της (άρθρ. 577 παρ. 3 ΚΠολΔ).

II. Με το άρθρο 559 αριθ. 1 εδ. α Κ.Πολ.Δ. ιδρύεται λόγος αναίρεσης αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συντρέχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ. ΑΠ 7/2006, 4/2005). Ο αναιρετικός αυτός λόγος αναφέρεται σε παραβιάσεις ουσιαστικού κανόνα δικαίου σε αντιδιαστολή με τον προβλεπόμενο από την διάταξη του άρθρου 559 αρ. 14 Κ.Πολ.Δ, ο οποίος αναφέρεται σε, ακυρότητες, δικαιώματα και απαράδεκτα από το δικονομικό δίκαιο. Με το άρθρο 559 αριθ. 19 του Κ.Πολ.Δ, ιδρύεται λόγος αναίρεσης, αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν, ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ο λόγος αυτός στοιχειοθετείται όταν στην ελάχισσυνα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνηση του (ανεπαρκής αιτιολογία), ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία) (Ολ. ΑΠ 15/2006, Ολ. ΑΠ 1/1999). Περαιτέρω, με το άρθρο 41 του Ν. 3863/2010 με το οποίο τροποποιήθηκε η παρ. 3 του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., ορίζονται τα εξής: "Στις διατάξεις της περίπτωσης 3 του άρθρου 975 ΚΠολΔ, όπως έχει συμπληρωθεί με το άρθρο 31 του ν. 1545/1985 (ΦΕΚ 91 ΑΚ) υπάγονται και οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης ..." (παρ.1). "Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή σε

πλειστηριασμούς που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη και σε πτωχεύσεις που έχουν ήδη κηρυχθεί μέχρι την ψήφιση του παρόντος νόμου" (παρ. 5). Το αμέσως παραπάνω εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., απαλείφθηκε με το άρθρο 56 του Ν. 3994/2011 η δε έναρξη εφαρμογής του, ρυθμίζεται με το άρθρο 72 αρ. 5 της μεταβατικής διάταξης του νόμου, σύμφωνα με την οποία: "Οι σχετικές με την αναγκαστική εκτέλεση, διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στις εκτελέσεις που αρχίζουν μετά την έναρξη της ισχύος του. Τα άρθρα 959 παράγραφος 2, 963 και 975 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται και επί πλειστηριασμών, που θα διενεργηθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος". Εξ άλλου, με τις διατάξεις των άρθρων 960 επ. και 999 επ. Κ.Πολ.Δ, η προδικασία του πλειστηριασμού αρχίζει με τη σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης (πρώην προγράμματος πλειστηριασμού) και τελειώνει με τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ο αναπλειστηριασμός δεν αποτελεί αυτοτελή πλειστηριασμό αλλά στάδιο ενός ενιαίου πλειστηριασμού (ΑΠ 1291/2017, ΑΠ 1641/2014, Μαργαρίτη Ερμηνεία Πολ.Δικ., υπ' άρθρα 960 σελ. 687 και 965 σελ. 699, Μπρίνια Αναγκ. Εκτελ. υπ' άρθρο 960 σελ. 821).

III. Στην προκειμένη περίπτωση, με την αίτησή του, το αναιρεσίον ΙΚΑ, με το μοναδικό λόγο αναίρεσης, υπό την επίκληση του άρθρου 559 αρ. 1 και 19 του Κ.Πολ.Δ, αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός την πλημμέλεια της παραβίασης της διάταξης του άρθρου 41 του Ν. 3863/2010 και, αφετέρου της έλλειψης νόμιμης βάσης, ως περιέχουσας ανεπαρκείς αιτιολογίες, παραπονούμενο για την μη κατάταξή του στην τρίτη τάξη του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ στον ανακοπτόμενο πίνακα δανειστών, μολονότι οι απαιτήσεις που είχε κατά του καθ' ου η εκτέλεση είχαν προκύψει μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού.

Το Εφετείο, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, παραδεκτώς επισκοπούμενη (άρθρο 561 παρ. 2 ΚΠολΔ) δέχθηκε σχετικώς τα εξής: "...Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα έγγραφα ο πίνακας κατάταξης που προσβάλλεται αφορά πλειστηριασμό ακινήτου, ο οποίος βρισκόταν σε εξέλιξη κατά την 15-07-2010, ημερομηνία δημοσίευσης του ως άνω νόμου 3863/2010, εφόσον η σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης έλαβε χώρα πριν την παραπάνω ημερομηνία, λαμβανομένου υπόψη ότι ως ημερομηνία διενέργειας του πρώτου πλειστηριασμού είχε οριστεί η 14-07-2010, η δε σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης προηγείται πάντοτε αυτού. Το ότι ο πλειστηριασμός κατά την παραπάνω ημερομηνία ματαιώθηκε και τελικά διενεργήθηκε την 06-04-2011 δεν έχει κάποια έννομη σημασία ως προς το υπό κρίση ζήτημα, διότι, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην παραπάνω νομική σκέψη, πρόκειται για στάδιο ενός ενιαίου πλειστηριασμού που αρχίζει από τη σύνταξη της περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης και τελειώνει με τη διενέργεια του πλειστηριασμού και την κατακύρωση (άρθρο 1002 ΚΠολΔ). Επομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του ως λόγω νόμου (3863/2010), οι υπόλοιπες διατάξεις του άρθρου αυτού, για την προνομιακή κατάταξη των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, μεταξύ των οποίων και το καθ' ου η ανακοπή "Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών" (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) Ιωαννίνων, δεν τύγχαναν εφαρμογής, ώστε οι απαιτήσεις αυτού να απολαμβάνουν του προνομίου της τρίτης τάξης (άρθ. 975 αριθ. 3 ΚΠολΔ). Κατά συνέπεια, παρά το νόμο κατατάχθηκε το ως άνω καθ' ου η ανακοπή (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) στην προνομιακή τρίτη τάξη. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός ο λόγος της ως άνω ένδικης πρώτης ανακοπής ως ουσιαστικά βάσιμος. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του απέρριψε τον λόγο αυτό της ανακοπής ως μη

νόμιμο, κρίνοντας ότι δεν βρισκόταν σε εξέλιξη, κατά την έναρξη εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 41 του ν. 3863/2010, ο πλειστηριασμός, διότι κρίσιμος χρόνος για την εφαρμογή της ως άνω διάταξης σε περίπτωση ματαιωθέντος πλειστηριασμού (όπως εν προκειμένω) τύγγανε ο χρόνος σύνταξης της επαναληπτικής περίληψης κατασχετήριας έκθεσης και όχι αυτός της πρώτης περίληψης κατασχετήριας έκθεσης, έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου.". Με βάση τα όσα προεκτέθηκαν, ο πλειστηριασμός που, τελικά, διενεργήθηκε την 06-04-2011, αφού βρισκόταν σε εξέλιξη πριν την έναρξη ισχύος στις 15-07-2010 του Ν.3863/2010, διότι ως ημερομηνία διενέργειας του πρώτου πλειστηριασμού είχε οριστεί η 14-07-2010 και η σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης έλαβε χώρα πριν την ημερομηνία αυτή, το Εφετείο ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 41 του ως άνω νόμου 3863/2010 και διέλαβε στην απόφασή του σαφείς και επαρκείς αιτιολογίες σχετικά με την απόρριψη του ισχυρισμού του αναιρεσείοντος περί κατάταξής του στην τρίτη σειρά προνομίων του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ. Ειδικότερα, ορθά έκρινε ότι ο πλειστηριασμός βρισκόταν σε εξέλιξη πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του ως άνω νόμου (15-07-2010), εφόσον η σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης έλαβε χώρα πριν την παραπάνω ημερομηνία, λαμβανομένου υπόψη ότι ως ημερομηνία διενέργειας του πρώτου πλειστηριασμού είχε οριστεί η 14-07-2010, η δε σύνταξη περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης προηγείται πάντοτε αυτού. Το ότι ο πλειστηριασμός κατά την παραπάνω ημερομηνία ματαιώθηκε και τελικά διενεργήθηκε στις 06-04-2011 δεν έχει κάποια έννομη σημασία ως προς το υπό κρίση ζήτημα, παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα από το αναιρεσείον, διότι πρόκειται για στάδιο ενός ενιαίου πλειστηριασμού, που αρχίζει από τη σύνταξη της περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης και τελειώνει με τη διενέργεια του πλειστηριασμού και την κατακύρωση (άρθρο 1002 Κ.Πολ.Δ.). Επομένως, ο ως άνω μοναδικός λόγος της ένδικης αναίρεσης πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

IV. Συνακόλουθα, η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητου σε βάρος του αναιρεσείοντος, λόγω της ήττας του, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος του αναιρεσίβλητου, που κατέθεσε προτάσεις (άρθρα 106, 176, 183 ΚΠολΔ), μειωμένα, όμως, κατ' άρθρο 22 του Ν. 3693/1957, όπως αναφέρεται στο διατακτικό. Παράβολο για την άσκηση του υπόψη ενδίκου μέσου δεν έχει κατατεθεί, ώστε να γίνει λόγος περί αυτού, αφού κατ' άρθρο 19 παρ. 1α του Α.Ν. 1856/1951, κατά το οποίο το ΙΚΑ απαλλάσσεται κάθε δημοσίου, δημοτικού, κοινοτικού ή λιμενικού φόρου, αμέσου ή εμμέσου, κάθε τέλους ταχυδρομικού, ως και δικαστικού, ενώ σε κάθε δίκη του απολαύει όλων ανεξαιρέτως των ατελειών και προνομίων δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών, σε συνδυασμό προς το άρθρο 5 του Ν. 3210/1955, με βάση το οποίο το ΙΚΑ απολαύει όλων των διαδικαστικών προνομίων του Δημοσίου και το άρθρο 21 παρ. 9α του Ν.1902/1990, δυνάμει του οποίου το ΙΚΑ και οι λοιποί οργανισμοί αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχουν όλα τα δικαστικά και δικονομικά προνόμια του Δημοσίου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 05-11-2015 αίτηση αναίρεσης της υπ' αριθμόν 229/2015 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων.

Επιβάλλει στο αναιρεσείον τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητου, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 11 Δεκεμβρίου 2017.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 30 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ